

[Ministeren for offentlige arbejder]

minaliseringen, men det er meget nødvendigt, at oplysningerne gives.

Må jeg så i øvrigt sige om dette med offentlighed osv., at det er rigtigt, at der antydes en vis stramning her. Jeg ved ikke, om hr. Tyroll har set nogle af de ugentlige rapporter, der udsendes. Det er ganske små hændelser, det er lidt større hændelser, lidt alvorligere hændelser. Som det er i dag, bliver der, hver gang der bare er en uregelmæssighed, optaget en rapport. Det er et meget stort arbejde, og jeg mener selv, at det er på sin plads, at man ligesom foretager en stramning, men det, som har at gøre med offentliggørelse i øvrigt, vil på ingen måde blive anfægtet. Det har altid været en given linje, at havarirapporter af hvilken som helst slags skal offentliggøres.

I øvrigt vil jeg benytte lejligheden til at sige tak for tilslutningen.

Langsted (CD):

Jeg er fuldstændig klar over, hvad der står i bemærkningerne til § 135, stk. 3, men alligevel mener jeg, det er en for lidt distinkt anvisning, der står her: at ministeren kan fastsætte ændringer. Det er spørgsmålet, hvilken slags ændringer ministeren kan fastsætte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af:

Forslag til lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

(Lovforslag nr. L 117. Fremsat 1/12 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lerke (S):

Lovforslaget skal afløse den nugældende lov nr. 132 af april 1962 vedrørende gasvand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger. Efter lovforslaget skabes der hjemmel til også at fastsætte forskrifter for udførelse af gasledningsanlæg bortset fra de overordnede naturgasledninger, der er omfattet af lov om naturgasforsyning.

Forslaget giver også mulighed for at fastsætte bestemmelser for store flaskegasanlæg til forsyning af boliger og virksomheder o. lign.

Autorisation for gas-, vand-, sanitets- og kloakmestre gives i dag for hjemstedskommunen med en tillægsautorisation for hver af de øvrige kommuner, hvor en mester får et stykke arbejde. Det virker tungt og utidssvarende. Jeg kan derfor helt tilslutte mig, at der indføres landsdækkende autorisationer, og at styringen sker centralt. Derved opnås ensartethed for hele landet.

Som det fremgår af lovforslaget, er det Danmarks Gasmateriel Prøvnings under ministeriet for offentlige arbejder, der skal udstede autorisationerne, hvilket jeg finder er naturligt. Jeg vil håbe, at reglerne om, hvorledes en ansøger skal dokumentere, at han opfylder betingelserne for at opnå autorisation, bliver udformet således, at de ikke kan misforstås. Jeg er tilfreds med, at tilsyn og kontrol påhviler kommunerne.

Bortfald af kravet om fast værksted betragter jeg som en modernisering; jeg er dog enig i, at ansøgeren skal have fast forretningssted med telefon. Da sikkerhedsstillelsen ændres, samtidig med at autorisationerne bliver landsdækkende, foreslås det i lovforslaget, at ministeren, forinden ordensregler udarbejdes, skal føre forhandlinger med Kommunernes Landsforening og med Københavns og Frederiksberg kommuner, hvilket jeg er meget tilfreds med.

Jeg hæfter mig ved, at såvel Kommunernes Landsforening som Københavns og Frederiksberg kommuner samt de autoriserede mestres organisation er enige i principperne i lovforslaget.

Jeg skal hermed på socialdemokratiets vegne tilsige velvillig udvalgsbehandling af lovforslaget.

[Dohrmann]

Dohrmann (FP):

Som det ofte er tilfældet med de lovfor-
slag, vi bliver præsenteret for herinde, inde-
holder også dette forslag både noget, som vi
synes er positivt, og noget, som fremskridts-
partiet ikke bryder sig så meget om.

Jeg synes, det er en god idé, at en autori-
sation bliver landsdækkende. Det er nu en-
gang således, at når mennesker vælger et er-
hverv, gør de det ud fra ønsket om, at de vil
arbejde inden for det pågældende område,
og ikke som nu, hvor det desværre er såle-
des, at uanset hvilket erhverv man vælger, er
de bureaukratiske love og regler skyld i, at
de små mestre ikke blot skal bruge det halve
af dagen, men også det halve af natten til
papirarbejde.

Vi vil altså støtte den del af ministerens
forslag, som går et lille skridt i den rigtige
retning. Men vi er langtfra overbevist om, at
det er nogen god idé at oprette noget så for-
nemt som det, ministeren kalder det rådgi-
vende gasudvalg, oven i købet med en dom-
mer som formand. Danmarks Gasmateriel
skal fastsætte et gasreglement indeholdende
en mængde restriktioner.

Jeg må sige, at det positive i ministerens
forslag ødelægges temmelig meget af det ne-
gative. Den lille mester får ikke flere timers
nattesøvn, hvis forslaget vedtages. Derimod
er der nok flere, som bliver tvunget til at luk-
ke.

Det er helt sikkert, at lovforslaget ikke
alene trænger til en meget grundig udvalgs-
behandling, men også til indhentning af ud-
talelser hos en række firmaer og personer,
som vil blive berørt af en eventuel lov.

Til slut vil jeg gerne sige, at det faktisk er
– efterhånden som det er lykkedes at under-
grave det, vi forstår ved den gamle mesterlæ-
re, hvor en udlært svend borgede for kvalitet
– med alle disse EFG-uddannelser, som om
ministerens parti nu ligesom begynder at for-
lange ekstra prøver og ting og sager for lige-
som at kontrollere, at de folk, som nu har
svendebrev, også er i stand til at udføre et
stykke arbejde, som man kan kalde forsvar-
ligt.

Holm (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr.
Holmberg, ikke kan være til stede, skal jeg
på venstres vegne sige, at vi absolut ikke af-

viser forslaget, men der er mange enkelthe-
der, vi ønsker at se nærmere på i udvalget.

Burgdorf (KF):

Når man umiddelbart ser på dette lovfor-
slag, synes man, det er ganske fornuftigt. Når
man har siddet med det, får man den tanke:
er det nu noget, man skal have gennemført,
før den nye gasledning skal føres ind fra Ve-
sterhavet? Men det har vel ikke noget med
det at gøre, men er en rent praktisk foran-
staltning, efter at den gældende lov er blevet
forældet. Det synes jo også at være tilfældet,
når det viser sig, at en enkelt mester har måt-
tet søge autorisation i 100 kommuner. Derfor
er det nok rigtigt, at det bliver ordnet cen-
tralt. Vi vil gerne se på dette forslag i udval-
get; på forhånd er vi velvilligt stemt, men vi
vil selvfølgelig gerne se kritisk på detaljer i
det.

Langsted (CD):

Det foreliggende lovforslag rummer en
række moderniseringer i forhold til den gæl-
dende lov, og denne nye lovgivnings bag-
grund synes for mig at være planerne med
naturgasforsyning. Disse planer kunne der jo
siges meget om, som egentlig ikke kommer
det foreliggende lovforslag meget ved, men
det må vel siges at være relevant i forhold til
det foreliggende forslag at kunne konstatere,
at der gennem de seneste årtier er sket en
gradvis nedlæggelse af gasværker og gasfor-
syning i det hele taget, således at det burde
kunne fastlås, at gassen er på vej ud som
energikilde til både husholdnings- og er-
hvervsbrug.

Planerne om en helt ny energikilde, som
naturgassen, med den baggrund jeg har rid-
set op, må siges at være, kan naturligvis ænd-
re billedet, men man bør dog, inden man
tager et så drastisk skridt, undersøge, om det
er muligt at forrente og afskrive det nye led-
ningsnet, der koster milliardbeløb, for ikke at
tale om husholdningsnyinvesteringerne og
investeringerne til nye husledninger.

Den foreliggende lovs område er egentlig
trefoldigt, og det bygger naturligvis på de
gamle traditioner fra den tid, gasinstallatio-
nen var det primære til både kogebrug og
belysningsbrug, medens vand og afløb kun
var en køkkenvask med koldt vand og et toi-
let, der måske var fælles for flere familier.

[Langsted]

Områdernes vigtighed har ændret sig betydeligt i årenes løb, så det vist i dag må siges at være de færreste autoriserede gas- og vandmestre, der beskæftiger sig med gasinstallationer alene.

Det får mig ind på den tanke, at der kunne ligge noget rigtigt i at opdele lovens sagsområder, således at vi fik en lov alene for gas og en anden lov for vand og afløb. Jeg føler det naturligt, ud fra den betragtning at gasinstallationerne har sit eget af ministeriet for offentlige arbejder udarbejdede gasreglement – det eksisterer allerede nu – på samme måde som der findes en stærkstrømslov med tilhørende reglement, medens vand og afløb reguleres gennem Dansk Ingeniørforenings normer.

Rigtigheden understreges også af, at der i bemærkningerne til § 9 siges, jeg citerer: »... da vurderingen af overtrædelsen ofte vil kræve en faglig indsigt, som Danmarks Gasmateriel Prøvning – i hvert fald for så vidt angår vand- og afløbsinstallationer – ikke er i besiddelse af, har man ment, at afgørelsen bør henlægges til et uafhængigt nævn... « Ja, hvorfor så ikke dele sagsområderne?

Jeg har et spørgsmål til ministeren om forældelsesfristen på 10 år i § 19. Er det ikke en nydannelse i dansk retspraksis? Vi har hidtil arbejdet med en frist på 20 år, når det drejer sig om erstatninger for strafferetligt betingede forhold, henholdsvis en frist på 5 år, når det drejede sig om formueretlige krav. Skal nydannelsen ske i overensstemmelse med EFs produktansvarsdirektiv, hvor der indføres en 10 års forældelsesfrist, for så bør bestemmelsen i det foreliggende lovforslag være lige så strigent?

For nu at sige noget positivt om lovforslaget synes jeg, det er nyttigt, at vi nu får en landsdækkende autorisationsordning. Vi vil i øvrigt medvirke til en grundig og forhåbentlig positiv udvalgsbehandling.

Bjørn Poulsen (SF):

Dette lovforslag er jo interessant. Der er nogle gode ting i det, og der er nogle ting, som jeg er noget utilfreds med – det kan være, ministeren kan gøre mig en lille smule mere tilfreds – bl. a. spørgsmålet om § 4, stk. 4. Nu ved jeg godt, at det også står i den gældende lov, men det er jo nogle ting, som først kan lade sig gøre fra 1. januar 1978,

nemlig autorisation til personer i andre EF-lande. Der står i § 4, stk. 4, at man skal råde over det nødvendige kendskab til danske installationsforskrifter for at kunne opnå retten til at lave den slags arbejder i Danmark.

Jeg håber meget alvorligt, at man virkelig ser disse mennesker efter i sømmene, for der er for mig ingen tvivl om, at der er en meget stor forskel på det niveau, man bruger i en meget stor del af EF, og det, vi har i Danmark. Jeg synes nok, at paragraffen er sådan lidt løs i det. Jeg vil meget indtrængende anmode ministeren om at sørge for, at når regler på den ene eller den anden måde skal fastsættes, skal det nærmest være en slags eksamen, der skal til for at bevise, at disse mennesker, som kommer fra et andet land inden for EF, virkelig er i stand til at lave dette byggeri efter danske normer og ikke efter et eller andet overfladisk kendskab til de danske normer.

En af grundene til, at jeg anmoder ministeren om at gøre det, er ikke alene hensynet til EF, men også hensynet til spørgsmålet om ansvarsfordeling, hvis der bliver lavet noget, som efter danske forhold er forkert. I første omgang har den person, som har udført arbejdet, ansvaret over for samfundet, hvorimod de mennesker, som det går ud over, er overladt til gennem et privat søgsmål eventuelt at få erstatning. Jeg synes nok, det kan være noget af et problem for det enkelte menneske, som måske er kommet i klemme, fordi der er blevet lavet et stykke arbejde, som ikke er godt nok.

Jeg synes, det er meget fornuftigt, at man nu går over til et centralnævn for autorisation i stedet for det, vi har haft hidindtil med tillægsautorisationer og den slags, når man skulle arbejde inden for en anden kommune. Det har ærlig talt været et meget tungt apparat at arbejde med.

Vi vil tilsige vores positive medvirken til lovforslaget i udvalget, men jeg synes nok, at der i hvert fald er nogle af punkterne, som skal belyses betydelig bedre, end det er gjort både i bemærkninger og i selve lovforslaget, så vi kan få en fornuftig lov.

Fuglsang (DKP):

Det er ganske givet et lovforslag, som er en naturlig følge af den udvikling, der er sket teknisk og i samfundet, og som man følgerlig

[Fuglsang]

er nødt til at tage hensyn til, hvad man også har forsøgt at gøre. Jeg vil også sige, som hr. Bjørn Poulsen netop sagde, at det også kan være en følge af den internationale udvikling, hvor vi er nødt til at følge EFs regler op også på dette område, men det kommer vi til at se på. Nu ser jeg, at både Københavns og Frederiksberg kommuner, Kommunernes Landsforening og de autoriserede mestres organisation har sagt god for forslaget, og selv om det jo ikke altid er det, fatter gør, der er det rigtige, så må de jo have nogle forudsætninger for at sige noget rigtigt om det.

Men det er allerede fremgået her, at det er et meget omfattende forslag med mange problemer i, og derfor behøver jeg jo ikke for mit vedkommende at spå det en både lang og grundig behandling i udvalget, men det er klart, at også vi vil være med.

Bolvig (RV):

I modsætning til hr. Dorhmann har jeg svært ved at se de negative virkninger af dette lovforslag. Det er en modernisering og en forbedring, som jeg er sikker på vil opfylde et stort savn.

Det eneste punkt, som jeg i lighed med hr. Bjørn Poulsen mener vi bør se nærmere på, er § 4, stk. 4, om udlændinges ret til at virke her i Danmark. Forskrifterne er jo meget forskellige i landene omkring os, hvorfor jeg gerne i udvalget eller her vil høre ministerens overvejelser om de bestemmelser, han bebyrdes til at gennemføre.

Men det radikale venstre vil i hvert tilfælde gerne medvirke til en positiv og hurtig udvalgsbehandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Det er jo et meget teknisk betonet lovforslag, og der vil sikkert under udvalgsarbejdet blive stillet en lang række spørgsmål. Jeg vil venligst bede hr. Langsted om også at stille sit spørgsmål med den 10 års forældelsesfrist i udvalget. Jeg har ikke forudsætninger for at give et kvalificeret svar her.

Så har hr. Bjørn Poulsen og hr. Bolvig spurgt om § 4, stk. 4, altså dette med udlændinges ret. Jeg kan sige, at bestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 4, om ret for mestre, der er autoriseret i andre medlemslande, til

også at virke i Danmark er uændret i forhold til de bestemmelser, som blev indført ved lovændringen tilbage i 1972, helt nøjagtig er det § 2, stk. 3, og § 4, stk. 3, i den lov, der gælder nu. Der er alene tale om at opretholde hjemmelen for de regler, det har været nødvendigt at fastsætte til gennemførelse af vedtagne Rådsdirektiver. Bestemmelsen, for også at tage den med, i § 17, nr. 8, tager sigte på gennemførelse af de EF-direktiver, der er under udarbejdelse, om harmonisering af prøvningsreglerne for gasmateriel, og som vil give mulighed for i hele fællesskabsområdet at markedsføre gasmateriel, der er afprøvet efter EF-reglerne i et medlemsland. Men de danske prøvningsbestemmelser vil forblive i kraft ved siden af EF-prøvningsreglerne.

Jeg siger tak for en overvejende positiv modtagelse af lovforslaget og ser hen til, at vi kommer tilbage til de mange spørgsmål i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Anden næstformand (Erlendsson):**

Der er ikke mere på dagsordenen. Fra medlem af folketinget *Gerda Møller*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 19. december 1977 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Helge Møllers*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for Grønland, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

[Anden næstformand]

Forslag til lov om forlængelse af den kollektive overenskomst mellem ministeriet for Grønland og Maskinmestrenes Forening.

(Lovforslag nr. L 128).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Markedsudvalget (9/12 77):

Udtræder: Thomas Thomsen

Ny stedf.: Lawaetz

Erhvervsudvalget (13/12 77):

Udtræder: Arnfast

Nyt medl.: Melchior

Retsudvalget (13/12 77):

Udtræder: Arnfast

Ny stedf.: Melchior

Det politisk-økonomiske udvalg (13/12 77):

Udtræder: Arnfast

Nyt medl.: Melchior

Kulturudvalget (13/12 77):

Udtræder: Arnfast

Nyt medl.: Melchior

Det udenrigspolitiske nævn (13/12 77):

Udtræder: Lindinger

Nyt medl.: Melchior

Socialudvalget (13/12 77):

Udtræder: Arnfast

Ny stedf.: Melchior

Kirkeudvalget (13/12 77):

Udtræder: Mimi Jakobsen

Ny stedf.: Bollmann

Skatte- og afgiftsudvalget (13/12 77):

Udtræder: Svend Andersen (Rosk.a.)

Ny stedf.: Dorhmann

Boligudvalget (13/12 77):

Udtræder: Uwe Jensen (Ribe a.)

Ny stedf.: Lyngsøe

Det energipolitiske udvalg (13/12 77):

Udtræder: Uwe Jensen (Ribe a.)

Nyt medl.: Lyngsøe

Udenrigsudvalget (13/12 77):

Udtræder: Uwe Jensen (Ribe a.)

Ny stedf.: Lyngsøe

Undervisningsudvalget (13/12 77):

Udtræder: Poulsgaard

Ny stedf.: Maisted

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af den kollektive overenskomst mellem ministeriet for Grønland og Maskinmestrenes Forening.

(Lovforslag nr. L 128).

Forhandlingerne mellem ministeriet for Grønland og Maskinmestrenes Forening om nye overenskomster for perioden 1. april 1977 til 31. marts 1979 blev, efter at de direkte forhandlinger var kørt fast, fortsat i forligsinstitutionen. Den til 1. november 1977 varslede onflikt for maskinmestre ved de grønlandske elværker blev i medfør af mæglingslovens § 3, stk. 3, udsat 14 dage og senere af det samlede forligsmandskollegium i medfør af samme lovs § 4, stk. 5, udsat i yderligere 14 dage. Efter flere drøftelser havde parterne nærmet sig hinanden så meget, at forligsmanden 28. november 1977 kunne fremsætte mæglingsforslag.

Parterne skulle den 12. december 1977 kl. 12.00 meddele forligsmanden deres stilling til mæglingsforslaget. Medens ministeriet for Grønland tiltrådte mæglingsforslaget, blev det imidlertid forkastet af Maskinmesterforeningen.

Mæglingsforslaget indeholder forbedringer af en størrelsesorden, der stort set ligger på linje med, hvad der i en opmandskendelse er givet til de grupper på teleområdet, hvor folketinget i august 1977 ved lov nr. 235 af 25. august 1977 stoppede en arbejdsstandsning. Mæglingsforslaget er også stort set på linje med, hvad der er aftalt på andre områder, hvor aflønningen og arbejdsforholdene kan sammenlignes med maskinmestrenes. Regeringen er derfor af den opfattelse, at overenskomsten bør fornys med de ændringer, som fremgår af mæglingsforslaget.